

הגרעין התרני- חברתי יבנה

"פרשת פינחס"

שבת פרשת 'וילך'- האזינו עלון מספר 142 יג' תשרי התשע"ג

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

כניסת שבת: 17:08 יציאת שבת: 18:04

בר"ה השנה ויום הכיפורים אנו נמצאים מול בורא עולם במצוות שבין אדם למקום ואילו בסוכות אנו נמצאים במצוות שבין אדם לחבירו ובשביל להגיע לדרגה גבוהה במצוות שבין אדם לחבירו אנו צריכים לזכור שתוך כדי הסתאבות בעולם הזה ועשייה גשמית והתערבות בין אנשים והתמקחות על כסף אנו נגיע לדרגה גבוהה של צדיקות, כי יש צדיק מול בורא עולם שיכול לסגור עצמו 40 שנה בחדר וללמוד כל היום תורה וכך גם מעולם הוא לא יפגע באיש ויש צדיק שנמצא כל בציבור ומתערבב איתם ומגיע למצבים ששם נמדדות דרגות מצוות של "בין אדם לחבירו", ועל ידי שנהיה תמיד נקודה ליד נקודה (שם ה') נסתכל על כולם בגובה העיניים כשווים לנו, ולא נקודה מתחת נקודה (נקודותיים) שאני יותר צדיק מהשני כי יש לי כיפה שחורה, כי עשיתי גם צבא וגם ישיבה, כי יש לי אבא רב וכו' נגיע לדרגה נהיה ביחד שם ה', מי שרוצה לראות אהבה ואחוה ואת שם ה' צריך ללכת בערב החג ברחוב הדרור ולראות איך כולם יוצאים לרחוב ויושבים בסוכה ביחד ומשלימים אחד את השני לשם ה'!

ישנו סיפור חסידי על "היהודי הקדוש" שבהיותו ילד קטן ב"חדר" שאל את המלמד, מדוע יש נקודה על הדף? הסביר המלמד, שזאת האות "י". תמחה הילד ושאל שוב, מה זה שתי נקודות על הדף? הסביר המלמד זה שם ה', שב הנער ושאל ואם אני ארשום את הנקודות אחת מתחת לשנייה זה עדיין שם ה'! לא הסביר המלמד זה נקרא נקודותיים....

ר"ה ויו הכיפורים עברו בחגים הללו אנו נמצאים רוב הזמן בדיאלוג פנימי בין המצפון שלנו לבורא עולם האם ימחל לנו בורא עולם על כל חטאינו בשנה שחלפה כל רצוננו שידונו אותנו לחיים ולפרנסה טובה- אנו מרוכזים בעיקר במצוות שבין אדם למקום...ואז מגיע צאת יום הכיפורים ישר לאחר טהרה והרגשה עילאית אנו נהיים מסואבים אנו בברגים ודיבלים, חוטי ניילון, קרשים ששורטים את דינו, ברזלים שחלקם גם חלודים מהחורף שעבר עליהם, למחרת אנו רצים לקנות ארבעת המינים ומתמקחים על המחיר, בקיצור אנו כבר רחוקים מהדבקות של יום הכיפורים וטהרת הנפש העילאית שהרגשנו רק לפני יממה, איפה אנחנו ואיפה הרגשת הצדיקות, אבל באמת כל התהליך הארוך הזה בא להבהיר לנו 2 נקודות בסיפור חסידי...

שלישי תג"ב

מיום חיים

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התרני- חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד יעירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

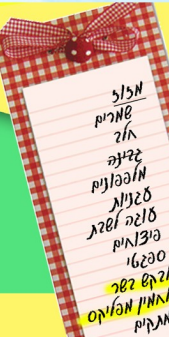
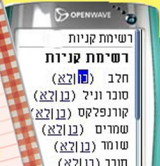
העלון מוקדט לרפואת חברנו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

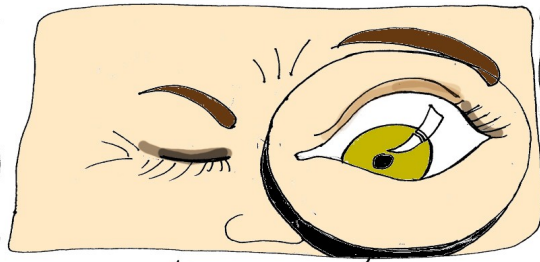
כף משפחה, ורשימת הקניות של...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבז' 08-9436945

קדימה אתרוג
כולם כבר
מתכים לך!
סוכות הגיע

ודא שאני מהודר!
לאן הוא לוקח
אותי?

טוב, הוא מהודר
אקה אותו.

איזו עין
גדולה!
פתד!

אמאלה
מה המכשיר
הזה?

חמאה
הברית!
יוקר המחיה
יוקר החיור
איך מתחנכים?!

אפסו
לכבות
ואפסו
לקום
ולצטות!

פרטים בעמוד 4

מאת: רחל

חכמת נשים מתגעגעים?

שבשמיים להתגאות בנו, שאנו בניו הולכים אחר האמת, הטוב, הישר, מחוברים לתורה הקדושה, תורת-חיים המשפיעה על כל צעד ושעל, על כל הנהגה והרגשה בחיינו ובכך להגיע לחיים בריאים ושלמים, שמחים ועוצמתיים.

וכן להתבונן על האחר בהבנה שהוא אחי ולא לראות את הפגמים, לנסות לתקן את עצמי ולהאיר עיי כד את החיים, להאיר לאחרים בלי שפיטה אלא מתוך אהבה גדולה ועין טובה.

וכן- בקשת המחילה והחרטה מגדילה בנו את ההבנה שיש לי את הנפילות שלי, הדברים שבהם אני יותר חלש, אמנם נוסח הוידוי הוא אחד, כי כולנו נופלים, אך כל אחד מתכוון לדברים יחודיים שלו- ואומר המהר"ל שהנפילה מעידה על הגודל של הנופל- כל אחד בנפילותיו צריך להבין עד כמה הוא גדול, עד כמה הוא מסוגל להגיע גבוהה... עד השמיים!

כל אחד הוא מיוחד בבשורה שהוא מביא לעולם, עם התיקון והמיוחדות שלו ועלינו לעמול ולהתחזק ע"מ להוציא כוחות אלה לפועל, להאמין בעצמנו שאנו מסוגלים! מסוגלים לבנות את בית המקדש ועוד לזכות ולראות עבודת כהן גדול ושירת לווים אדירה ומרוממת.

בברכת "עוד נתראה בהר ד' במועד הקרוב ומה ירהב לבבנו לראות אלה כהני ד' ולוינו בעבודת קדשם ובשירת עוזם.

אשרי העם שככה לו אשרי העם שד' אלהיו.(הראי"ה קוק) שבת שלום וחג שמח ומלא התחדשות ותקווה!

"אשרי עין ראתה כל אלה, הלא למשמע אוזן דאבה נפשנו..."

אשרי עין ראתה לויים ועם נזהרו, והכבוד מחופף כלבת אור יזהרו, והכהן לוחג לעם אליו ינהרו מכל חטאותיכם לפני ה' תטהרו.

אשרי עין ראתה מלא מקדש ורצפתו והכבוד מחופף כמלך תוך חופתו,

והכהן מדבר שם המפורש בשפתו והעם אומרים ברוך שם כבוד מלכותו..."

אשרי מי שזכה להיות דבק בתפילת הציבור ביום-כיפורים זה, אך אני מתוך תפילת היחיד בבית הגעת לסדר עבודת כהן גדול ונזרקתי כמה שנים אחורה לתפילות בישיבת הכותל באולם רחב ידיים וגבוהה... מי שמכיר את העיר העתיקה מבין שגובה ברובע היהודי ועוד במיקום כמו ישיבת הכותל מעיד על חלונות המשקיפים על הר הבית...

לאמר את סדר עבודת כה"ג ביוה"כ ולהתבונן מהחלון... וההיכל שמים, שועלים מהלכים בו... "לא כהן גדול ולא מקדש..."

"לא אשם ולא אישים, לא בדים ולא בלולה... לא כפורת ולא כרובים, לא לבונה ולא לחם הפנים..." ואפילו מבלי להבין לגמרי מה כל אלה אומרים.. ישנה הבנה חזקה של חוסר... געגוע לדבר חלומי, בלתי נתפש,

ודמעות כואבות זולגות. אשרי עין ראתה כל אלה! כיצד נוכל אנו מכל הדורות לבנות את אשר חרב? מעמד כגון זה מביע עמידה לפני ה' כאיש אחד בלב אחד, לבקש מה' סליחה ומחילה לא רק כאחדים בודדים אלה כעם המבקש את בוראו, לגרום לאבינו

איזה מין בנאדם אתה?

סוכות. החג הירוק ביותר ביהדות. לפתע מכל עבר אפשר לראות קרשים ומחצלות, צמחים ופירות. ארבעת המינים. המצווה שמגלגלת סכומי עתק בימים ספורים בלבד. צעקות של מוכרים המתמקחים, ריחות מכל פינה. זו האווירה של השבת שאנו נמצאים בה. בואו ונצא לסיור בשוק ארבעת המינים...

כשראה שהעסקים נרגעו קצת, הוא התיישב ופתח שוב את הגמרא שלו. מדהים איך רק לכמה ימים הוא עוזב את הישיבה למען עסקי העולם הזה, וכבר הוא מרגיש שהוא מתגעגע ללימוד. הוא הבטיח לאשתו שרק חודש בשנה הוא מפסיק את הלימוד כדי לעשות קצת לביתו (וכשאומרים קצת, זה לא באמת.

חשובה כל כך. מייד לקח את אחד מהסטים הסטנדרטים שלו, וצרף אליהם אתרוג נחמד. 'זה יחכה לו כאן'. חשב בליבו. התפקיד שלו היה לצלם את דוכני ארבעת המינים לעיתון המקומי. העניין הוא, שגם צלמים הם כתבים לא קטנים. אתה שואל את עצמך מה ברצונך לשדר בתמונה, ועל פי זה אתה מצלם. לא שאתה עורך את התמונה או מביים אותה, אתה פשוט בוחר את הזווית שממנה תוכל להראות את מה שאתה רוצה להגיד. הוא יכול היה למשל, לצלם מקרוב פנים זועקות של מוכר מתמקח, ולשדר בכך מתחים. יכול לצלם את השולחנות המגוונים ולשדר עושר וסגוניות. הברוכ היה, שהוא פשוט לא הכיר. לא היה לו מושג מהם ארבעת המינים ועל מה כל המהומה. כשהבחין באדם חסר אמצעים שהתבונן בעשבים הירוקים השונים בעצב, הוא שלף את המצלמה. אבל משהו מנע ממנו לצלם עדיין. "הנה, קח". שמע לפתע את

פרטים בעמוד 4

כמה אפשר עם החינוך? האיזון הלא נכון של החינוך...

המוכר שהבחין אף הוא במצוקתו של האיש, מושיט לו מוט ירוק עטוף בעשבים עם אשכולית קטנה בצד. הלה פער את עיניו ולקח צעד אחורה. "אל תדאג", חייך המוכר, "אני לא לוקח על זה. סת כשר לגמרי. שלך רק אם אתה רוצה." חסר האמצעים היה נבוך ולקח את הסט מידיו של המוכר כשעיניו מושפלות ארצה וראשו קד קלות. בדיוק באותו רגע הבזיקה מנוקרת הפלאש של מידוענו. 'לא משנה מה הולך בשוק הזה', הוא החליט, 'זו התמונה שאני רוצה לשדר'.

הם ישבו בפיצוצייה שבסוף השוק המאולתר והשתעממו למוות. כל כך הרבה כסף מתגלגל פה ואין להם שום יכולת לשים את ידם על חלק ממנו. לפתע הבחינו באיש עם הבגדים הישנים ובסט החדש שבידיו, שנראה זר לו. הם הביטו זה בזה ואותו רעיון הבזיק במוחם. כאשר פנה הלה לרחוב צדדי זינקו עליו השניים וחטפו את הסט מידי. חוטפים הרבה יותר מארבעת המינים. חוטפים איתם את שמחת החג של האיש, את המצווה שקיים המוכר ואת האמת מאחורי התמונה שצולמה לעיתון המקומי. לא יודעים מה בדיוק יש בידם, אבל יודעים טוב מאד שאיש לא יאמין לברנש עם הסחבות...

אומר המדרש בויקרא רבה ל' יב': "פרי עץ הדר - אלו ישראל. מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח, כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים. **כפות תמרים** - אלו ישראל. מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח, כך הם ישראל יש בהם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים. **וענף עץ עבות** - אלו ישראל. מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם, כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. **וערבי נחל** - אלו ישראל מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח כך הם ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים.

ומה הקב"ה עושה להם? לאבדן אי אפשר. אלא אמר הקדוש ברוך הוא, 'יוקשרו כולם אגודה אחת והן מכפרין אלו על אלו'.

אז ממש לפני שהחג נכנס, שאל את עצמך, איזה מין בן אדם אתה?

זה יכול לחסוך משכנתא... כך שכל השנה יכול לשבת וללמוד באין מפריע. אבל גם כאן, בשעות המתות, הוא מצליח לגמור איזה דף או שניים. הידע הרב שלו בכל פרטי ההלכות כמובן, מסייעים לו במכירות. אנשים יודעים שאצלו ניתן להשיג סחורה אמינה וכשרה למהדרין. בעוד הוא מתנועע בכיסאו ושוקע בלימוד, הבחין בצללית על הסחורה שלו. כשהרים את מבטו, הבחין באדם שבוחן את סחורתו. הספיק לו מבט אחד כדי לקלוט שהבחור לא יכול להרשות לעצמו לקנות מהסחורה שלו. הוא חזר ללימודו כאילו לא הבחין בו. והרגיש איך הצללית מבינה את הרמז ומתרחקת לאט לאט.

בעוד שהאחד מעמיד פנים שאינו מבחין באיש חסר האמצעים, המוכר בדוכן שממול הבחין גם הבחין. למעשה, הוא היה החברותא של שכנו שממול, וליבו נחמץ כשראה את מבוכתו הגדולה של הברנש המסכן. כאב לו גם לראות כיצד בחור שלמד יחד איתו את אותם המסכתות, מפספס מצווה

לוח מודעות

רוצה להקדיש משהו בעלון? איזה מזל-טוב נחמד או דרישת שלום?

עכשיו זה אפשרי!

שלח SMS

למספר 050-3666636

עד ליום רביעי בצהריים

ציין 'לוח מודעות עלון'

רשום את בקשתך

ואנחנו נשתדל להכניס!

*הפרסום נתון לשיקול דעת הגרעין ועל בסיס מקום פנוי

מזל טוב למשפחת נהרי לאמנון ונורית לרגל הולדת הנכדות

